

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 536 din 07.07.2021

Dosar nr.: 862/2020

Petiția nr.: 6979/04.11.2020

Petent:

Reclamați: Ministerul Afacerilor Interne, Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: neacordarea unor drepturi pentru un polițist accidentat (rămânând cu infirmitate permanentă) în timpul serviciului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul reclamațiilor

2. Ministerul Afacerilor Interne, Piața Revoluției nr. 1 A, sector 1, București;

3. Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne, Strada George Georgescu 3, București.

II. Citarea părților

4. S-a solicitat petentului să depună petiția și înscrisurile în mai multe exemplare pentru comunicare.

5. Părțile au fost citate în condițiile impuse de pandemie.

6. Petentului i-au fost comunicate punctele de vedere ale reclamațiilor, reclamațiilor punctele de vedere ale petentului, fiind solicitate concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

7. Petentul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 6979/04.11.2020** arată următoarele aspecte relevante:

- și-a desfășurat activitatea ca polițist;
- în timpul serviciului s-a accidentat, rămânând cu infirmitate permanentă;
- a fost declarat apt limitat pentru executarea atribuțiilor de serviciu;

- s-a adresat mai multor instituții pentru a afla de ce drepturi poate beneficia;
- s-a adresat instanței de judecată solicitând despăgubiri;
- Curtea de Apel Bacău a respins prin **Decizia civilă nr. 50/18.01.2019** acordarea despăgubirilor;
- s-a pensionat, însă nu a beneficiat de bilete de tratament, fiind informat că pentru pensionarii din sistemul militar nu s-au prevăzut bilete gratuite de tratament;
- consideră discriminatorie atitudinea autorităților.

A depus la dosar înscrisuri.

8. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 876/05.02.2021** petentul a depus înscrisurile pentru comunicare.

9. Petentul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 2400/26.03.2021**, menține cele arătate anterior.

10. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 06.05.2021** petentul a solicitat comunicarea deciziei CNCD.

11. Prin concluziile scrise înregistrate la CNCD cu nr. **4075/28.05.2021** petentul menține cele arătate anterior, arătând că este nemulțumit de faptul că civililor se aplică altă legislație decât polițiștilor.

Sușinerile reclamațiilor

12. A doua reclamată, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 25.03.2021** arată următoarele:

- pensionarii din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională nu fac parte din sistemul public de pensii, astfel pensionarii din sistemul pensiilor militare nu beneficiază de bilete de tratament prin casele județene de pensii;
- noile reglementări prevăd din anul 2021 bilete de tratament pentru pensionarii militari.

13. Primul reclamat, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 2690/06.04.2021**, arată următoarele:

- invocă excepția lipsei calității procesuale pasive;
- invocă excepția lipsei tardivității petiției, având în vedere data deciziei Curții de Apel Bacău (**Decizia civilă nr. 50/18.01.2019**);
- invocă excepția de necompetență materială privind prevederile **H.G. nr. 1083/2008**;
- petentul a beneficiat de toate drepturile asigurate prin legi.

14. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 3818/20.05.2021** primul reclamat menține cele arătate anterior.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

15. Secțiunea *Vădita necompetență* din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor** prevede:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 30

(1) *Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.*

(2) *Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.*

Art. 31

(1) *Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.*

(2) *Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.*

Art. 32. Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

16. Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008 arată următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

17. Ordonanța de urgență nr. 30 din 25 aprilie 2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne la art. 2 prevede:

„Pentru realizarea obiectivelor din domeniile sale de competență, Ministerul Afacerilor Interne exercită următoarele funcții:

a) funcția de strategie, prin care elaborează politicile sectoriale și strategiile de punere în aplicare a Programului de guvernare și a politicilor comunitare în domeniile sale de competență;

b) funcția de reglementare, prin care asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional în vederea realizării obiectivelor strategice și a transpunerii acquis-ului comunitar pentru domeniile sale de competență;

c) funcția de autoritate de stat, prin care asigură punerea în aplicare și respectarea reglementărilor legale pentru domeniile sale de competență, precum și monitorizarea realizării politicilor și strategiilor în domeniile sale de competență;

- d) funcția de reprezentare, prin care asigură, în numele statului sau al Guvernului, reprezentarea pe plan intern, pe plan extern și în cadrul instituțiilor și structurilor Uniunii Europene pentru domeniile sale de competență;
- e) funcția de management public, prin care asigură administrarea proprietății publice și private a statului pentru care statul este responsabil în domeniile sale de competență, precum și managementul serviciilor și resurselor financiare și umane;
- g) funcția de autoritate de management pentru Facilitatea Schengen;
- h) funcția de coordonare a utilizării asistenței financiare nerambursabile acordate României de către Uniunea Europeană pentru domeniile sale de competență;
- i) funcția de gestionare a creditelor externe, altele decât cele comunitare, pentru domeniile sale de competență.”

18. Secțiunea Tardivitatea introducerii petiției din Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor stabilește:

„Art. 21. Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

Art. 22. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția tardivității introducerii petiției când în mod vădit constată depășirea termenului de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care petentul ori persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

Art. 23. Excepția de tardivitate a introducerii petiției poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 24.

Art. 24

(1) Excepția de tardivitate a introducerii petiției se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 25

(1) Colegiul director soluționează excepția de tardivitate a introducerii petiției după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 26. Consiliul soluționează excepția de tardivitate a introducerii petiției prin hotărâre a Colegiului director.

Art. 27. În situația respingerii excepției de tardivitate a introducerii petiției aceasta se motivează odată cu fondul, în hotărârea prin care se soluționează petiția, potrivit prezentei proceduri interne.”

19. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

20. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

21. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

22. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „*art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară*” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „*analoagă*” (**Van der Musselle împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „*relevant similară*” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „*analoagă ori relevant similară*” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

23. CEDO arată că statele contractante au o marjă de apreciere în a stabili dacă și în ce măsură diferențele în situații de altfel similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei. (**Rasmussen împotriva Danemarcei**, 28 noiembrie 1984, §40). Marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (**Zeman împotriva Austriei**, 29 iunie 2006, §33). În domeniile în care nu există o practică comună a statelor (cum ar fi cel medical care se schimbă rapid) marja de apreciere este la fel mai largă (**S.H. și alții împotriva Austriei**, §69). Chiar și în lipsa unei practici comune se poate stabili dacă există sau nu o tendință europeană (**I.B. împotriva Greciei**, 3 octombrie 2013, §82-83).

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

24. Conform probelor depuse la dosar se constată următoarele:

- petentul și-a desfășurat activitatea ca polițist;
- în anul 2014 s-a accidentat în timpul serviciului, rămânând cu infirmitate permanentă;
- a fost declarat apt limitat pentru executarea atribuțiilor de serviciu;
- s-a adresat mai multor instituții pentru a afla de ce drepturi poate beneficia;
- a beneficiat de toate drepturile garantate de legislație;
- s-a adresat instanței de judecată, solicitând despăgubiri;
- Curtea de Apel Bacău a respins prin **Decizia civilă nr. 50/18.01.2019** acordarea despăgubirilor;
- după ce petentul s-a pensionat, similar altor polițiști, nu a beneficiat de bilete gratuite de tratament, având în vedere că pensionarii din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională nu fac parte din sistemul public de pensii; până în anul 2021 pensionarii din sistemul pensiilor militare nu au beneficiat de bilete de tratament prin casele județene de pensii.

25. Colegiul director respinge excepția de necompetență materială invocată de prima reclamantă privind prevederile **H.G. nr. 1083/2008**, având în vedere că această normă juridică nu are caracter de lege, astfel nu poate fi analizată de Curtea Constituțională. Prevederile **Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008** se aplică în mod exclusiv normelor juridice cu caracter de lege. În practică instanțele de judecată au obligat în mod repetat CNCD să se pronunțe chiar asupra unor legi.

26. Având în vedere funcția de strategie, funcția de reglementare și funcția de autoritate de stat a ministerului reclamat Colegiul director respinge excepția lipsei calității procesuale pasive invocate. Ministerul putea reglementa domeniul despăgubirilor pentru polițiștii care au suferit accidente în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, însă nu a probat că a depus diligențe în acest sens.

27. Petentul a suferit accidentul în anul 2014, sesizând instanța de judecată privind solicitările sale în anul 2017, acțiunea fiind respinsă prin **Decizia civilă nr. 50/18.01.2019**. Petiția a fost introdusă la CNCD la data de 04.11.2020. Astfel se admite excepția de tardivitate privind solicitările petentului referitoare la daune și alte drepturi legate de producerea accidentului.

28. În consecință rămâne de analizat dacă neacordarea unor bilete gratuite de tratament pentru un polițist pensionat reprezintă sau nu discriminare comparativ cu un pensionar civil care poate beneficia de bilet gratuit pentru tratament.

29. Colegiul director constată că nici privind condițiile de pensionare, nici privind calculul pensiei civile nu se află în situație comparabilă cu polițiștii. În domeniul social, conform jurisprudenței CEDO, statele au o marjă largă să instituie diferențe între categorii de persoane care nu sunt identice.

30. Având în vedere acest aspect, neacordarea biletelor de tratament de către casa de pensii reclamată, cum se acordă de către o altă casă de pensii pentru civili, nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială privind prevederile **H.G. nr. 1083/2008**, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

2. Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive invocate de Ministerul reclamat pe baza art. 2 din **Ordonanța de urgență nr. 30 din 25 aprilie 2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne**;

3. Admite excepția de tardivitate privind solicitările petentului referitoare la daune și alte drepturi legate de producerea accidentului conform art. 21-27 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

4. Neacordarea biletelor de tratament de către Casa de pensii reclamată, cum se acordă de către o altă Casă de pensii pentru civili, nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**

5. O copie a prezentei hotărâri se trimite către părți.

V. Modalitatea de plată a amenzii

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 07.07.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Redactată și motivată: Haller István
Data redactării: 08.07.2021**

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.